

Med det til side vil jeg gerne tage fat i noget af det første, ministeren sagde i de indledende bemærkninger, om, at der ikke havde været nævneværdige problemer med arbejdsmiljøforanstaltninger over for de private hjem. Og så skrev jeg selv nedenunder: Hvorfor mon?

Fordi indtil for ca. et par år siden gik de ikke ind i private hjem, så da havde vi ikke disse krænkelse af privatlivets fred. Da havde de selv fornemmelsen af, at de, hvis interesser de var sat til at varetage, var arbejdstagerne – altså dem, der tager et stykke arbejde for medelst penge. Og hvis ministeren har tid til at høre på det, så er det rent faktisk det, der fremgik af ministerens svar. Ministeren svarede, at *arbejdstagerne* skal sikres. Det er bare ikke det, vi andre har talt om med dette beslutningsforslag, som jo altså ikke er noget lovforslag, men et beslutningsforslag.

Det, vi har talt om, er private, der i deres eget hjem skal kunne sikres privatlivets fred. Og når vi taler om det: Gad vide, om vi så ikke under udvalgsbehandlingen kunne nå frem til, at også ministeren forstår forklaringen på, at vi taler om private i eget hjem. Skal de have lov til at kravle på tage? Skal de have lov til at løfte, hvad de har lyst til, inde i deres eget hus? Jeg ved i øvrigt heller ikke, hvordan nogen skal kontrollere det og alle disse andre ting.

Derfor tror jeg i virkeligheden, at ministeren, når hun har tænkt sig om, finder ud af, at dette beslutningsforslag er ret fornuftigt, og at vi ikke kan bruge ministerens trussel om, at hun vil stramme yderligere, som det rent faktisk er sket de sidste par år, men at vi er nødt til at have en lovgivning på nuværende tidspunkt, fordi arbejdsmiljøforanstaltningerne er gået over grænsen.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Arbejdsministeren beklager, at det konkrete eksempel fra Ribe er kommet til at spille så central en rolle. Det kan jeg i og for sig også godt gøre, for jeg mener, at sagen er langt væsentligere. Men det ændrer jo ikke ved, at eksemplerne nogle gange er med til at sætte det hele i relief. Det tror jeg også de har været med til her, som det måske allermost præcist blev sagt af den radikale ordfører, fru Vibeke Peschardt.

Jeg vil sige til arbejdsministeren, at når vi skal hæve debatten op over det enkelte eksempel og måske et enkelt grotesk eksempel, synes jeg, det er forkert, at ministeren ikke respekterer det

reelle indhold, der er i forslaget, som netop imødekommer disse tusindvis af mennesker, der arbejder i de private hjem. Det synes vi netop forslaget gør, og jeg vil gerne endnu en gang, da arbejdsministeren tilsyneladende ikke har læst det – i hvert fald ikke i den ånd, det er fremsat – gentage de sidste linjer i bemærkningerne til forslaget, hvori det hedder:

»De nødvendige ændringer af arbejdsmiljølovens §§ 2 og 76 må indskærpe, at kontrolbesøg i og ved private hjem i hovedsagen kun må ske i følgende tre tilfælde:

- a) På anmodning fra arbejdstager eller andre,
- b) ved klager over arbejdsstedets indretning eller over andre forhold, der kan betyde en fare for arbejdstageren,
- c) ved arbejdsulykker.«

Jeg kan ikke forstå, hvis det ikke imødekommer arbejdsministeren meget, meget langt hen ad vejen. Men det vil vi prøve at få afdækket under udvalgsbehandlingen. Vi er i hvert fald sikre på, at vi i dag har fået taget hul på arbejdet, så vi forhåbentlig, når formanden oversender det til Arbejdsmarkedsudvalget, kan fortsætte og komme et spadestik dybere.

Vi må erkende, at behandlersamfundet er over os. Venstre vil kæmpe for, at der ikke fortsat sker krænkelse af privatlivets fred.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.